

ἀποσβόλωμα τό, Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσβολώνω.

1) Ἀπομώρανσις, μείωσις τῆς ἀντιλήψεως Πελοπν. (Μάν.): *Εἶχα ἓνα ἀποσβόλωμα ποῦ δὲν καταλάβαινα τί μοῦ ἔλεγε.* Συνών. ἀποσβολωμάρα. 2) Κατάπληξις Πελοπν. (Μάν.): *Τί ἀποσβόλωμα σ' ἐπιάσε, δὲ ματάειδες ποτέ σου ἀεροπλάνο;* Συνών. χαζωμάρα. 3) Προσβολή Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Αἰν.: *Τοῦ τὰ ἴψαλε καὶ τὸν ἐπιάσε ἓνα ἀποσβόλωμα ποῦ δὲν ἔβγαλε μιλὰ Πελοπν. (Μάν.)* Συνών. ντρόπισμα.

ἀποσβολωμάρα ἡ, Πελοπν. (Μάν.) ἀποσβουλωμάρα Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσβολώνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωμάρα.

Ἀποσβόλωμα 1, ὁ ἰδ.

ἀποσβολώνω πολλαχ. ἀποσβουλώνω Κέως Πελοπν. (Μεσσ.) κ.ά. ἀποσβουλώνου βόρ. ἰδιώμ. ἀποσβουλώνου Ἡπ. ἠποσβουλώνου Σύμ. Μέσ. ἀποσβολώνομαι Κάρπ. Σύρ. ἀποσβουλώνομαι Σάμ. ἠποσβολώνομαι Ρόδ. Μετοχ. ἀποσβουλωμένος Σύρ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἀπασβολοῦμαι.

1) Κάμνω τι νὰ ἀμαυρωθῇ (δηλονότι ἐκ τῆς καύσεως) Κῶς. β) Ἀμτβ. ἐπὶ ἔλκους ἢ τραύματος, σχηματίζω ἐσχάραν Σύμ.: *Ἐπεσβούλωσεν ἡ πληγή.* 2) Ἐπὶ τοῦ ψύχους, κάμνω τι νὰ ξηρανθῇ, ἀποκαίω, οἶονεὶ μεταβάλλω εἰς ἀσβόλην Σύμ.: *Τὸ κρύο ἀποσβούλωσε τ' ἀμμάτια τῶν συκῶν.*

β) Μεταφ. μαραίνω, ἐμποδίζω τὴν ἀνάπτυξιν ΚΚρυ-στάλλ. Ἔργα 2,71: Ποίημ.

Ἀχ, ὁ μέγας μου ὁ καημὸς θανά μ' ἀποσβολώσῃ, θὰ γένω σὰν τὸν ξέρακα τὸν ἀστραποκαμένο!

3) Κάμνω τινὰ νὰ ἀποβάλῃ τὸ χρῶμά του, νὰ κιτρινίσῃ ἐκ καταπλήξεως Θεσσ. (Ζαγορ.) Κάρπ. Σάμ.: *Ἐποσβολώθηκε σὰ τὸν ἀποκερωμένο Χριστὸ (ἐνν. τοῦ ἐπιταφίου) Κάρπ.* 4) Κάμνω τινὰ νὰ σιωπήσῃ ἐξ αἰδοῦς ἢ καταπλήξεως πολλαχ.: *Ὅλον ἀποσβολώνει τὸν ἄθροπο μὲ τοῖς ἀνοήσις του Χίος Ἐποσβολώθηκα σὰν ἤκουσα τέτοιο πρᾶμα αὐτόθ. Ἄμα ἤγνοιωσε τὸ φταιξιμό μου, ἔμεινε σὰν ἀποσβολωμένος ἢ ἠποσβολώθηκε Θήρ. Ὅλες τ' εἰρατιάρανε καὶ μόνο ὡς πόμεινα σὰν ἀποσβολωμένη μέσ' ὅλες Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐδροπιάστηκα, σὰν ἀποσβολωμένος ἐπόμεινα ὅδε μοῦ τὸ πᾶνε αὐτόθ. Ἀποσβολωμένος ἔρχεται Νάξ. (Βόθρ.) Ἐμεινε ἀποσβολωμένος πολλαχ. Ὁ τάδε εἶναι ἀποσβουλωμένος Σύρ.* 5) Κάμνω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, νὰ μείνῃ ἄναυδος, ἀποστομώνω Μύκ. Χίος (Μεστ.) κ.ά. — ΘΓρυπάρ. Βοσκοπ. 16: *Δὲ ξέρεῖ νὰ μιλῇσῃ, τὸν ἀποσβολώνει κ' ἓνα μικρὸ παιδί Μεστ. Δὲ μ' ἐπεσβόλωνε κἀνένας Μύκ. || Ποίημ.*

Ὡς πότε μὲ πεισματικὰ θενὰ μ' ἀποσβολώνῃς;

ΘΓρυπάρ. ἐνθ' ἄν. 6) Κάμνω τινὰ νὰ συγκρατηθῇ, νὰ σιγήσῃ, οἶον νὰ μὴ διαμαρτυρηθῇ, νὰ μὴ παραπονεθῇ κττ. Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Λιάκι ἔτονε τὸ ψωμί μας, μὰ ἤκουα νὰ φελλάκι τοῦ κάθα μου παιδιοῦ κ' ἐποσβόλωσά τα κ' ἐπεράσανε κι ἀπόψε Ἀπύρανθ. Δυὸ μαδηλάκια δὰ μοῦ ἔδωκε ἰὰ νὰ μ' ἀποσβολώσῃ, μὰ μὲ τέθλια δὲν ἀποσβολώνομαι ὡς αὐτόθ. Δυὸ τρία χορταράκια ἔχαμε δὲ μεσημέρι, δὲν ἔκαλο-χορτιάσαμεν ἐδὰ μ' ἀποσβολώθημα αὐτόθ. Σᾶς ἀποσβολώνω μὲ δύο γουμάρια κοπρέα Κύθηρ.* 7) Κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν διαύγειάν του ὑπ' αἰδοῦς, καταπλήξεως ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας Κρήτ. (Κασιδ. Χαν. κ.ά.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Λακων.): *Μ' ἀποσβόλωσε ὁ λυκοφαωμένος!* (μὲ ἐμώρανε, μὲ ἐξηπάτησε) Βούρβουρ. *Θὰ σὲ ἀποσβολώσω ὡς τὸ ξύλο!* Χαν. *Ἀποσβολώθηκαν οἱ ἄμοιροι Λακων. Ἀπὸ τὰ λόγια ποῦ τοῦ πε ὁ κύρις του πάει σὰν ἀποσβολωμένος Κασιδ.*

Ἐποσβολώθηκε καὶ δὲ γατέει καθόλου εἶδα κάνει - δὰ λέει αὐτόθ. Στάθηκε ἀποσβολωμένος, σὰ νὰ τὸν χτυπήσανε κατακέφαλα (Ἑβδομαδ. Τύπος 2 - 8 - 34). || Ἄσμ.

Κάλλια στραβοῦ, κάλλια κουτσοῦ, κάλλι ἀποσβολωμένου, παρὰ νὰ δώσω ἐσὲ φιλεῖ, ἐσένα τ' Ἀτσιγάνου

Κρήτ.

Μετοχ. 1) Τεθλιμμένος, λυπημένος Κάλυμν. Ρόδ.: *Σὰν ἀποσβολωμένος εἶναι Ρόδ.* 2) Ἀρατικῶς, ἀποστροφῆς ἄξιος, ἀπαίσιος, ἀποδιοπομπαῖος Κρήτ. Πελοπν. (Καλάμ. Μεσσ.): *Μπά, ἀποσβολωμένος νὰ 'σαι! Καλάμ. Τὸ γακό σου τὸ γαιρὸ καὶ τὸν ἀποσβολωμένο! Κρήτ. Τὴν ἀποσβουλωμένη, τί πῆγε κ' ἔκαμε! Μεσσ.* 3) Οὐδ. οὐς., βλαπτικὸν δαιμόνιον Πελοπν. (Τρίτ.): *Ἐπολέμησε νιὰ βολὰ μὲ τ' ἀπομόναχο καὶ τ' ἀποσβολωμένο.*

ἀποσβολωτὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀποσβοῦντε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσβολώνω καὶ τῆς καταλ. -ωτὸς.

Ἀποσβολωμένος, ἄφωνος, ἐμβρόντητος.

ἀποσβουρξά ἡ, ἀμάρτ. ἀποσβουρὰ Κρήτ. (Ἐμπαρ. Κασιδ. Λασιδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐς. σβουρξά.

1) Ὀρμητικὴ στροφή ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Πῆρ' ἀποσβουρὰ (ἔφυγε ταχέως) Κασιδ. Τοῦ ἔδωκα τὴν ἀποσβουρὰ μου κ' ἐχάθηκ' ἀποδροσιὰ μου αὐτόθ. Τὴν ἀποσβουρὰ μου νὰ πάρῃς!* (ὅπως κακὰ ἐπῆγε αὐτός, ἔτσι νὰ πᾶς καὶ σύ! Ἀρὰ) Λασιδ. 2) Ὁ ἐκ τῆς ὀρμητικῆς στροφῆς παραγόμενος ἦχος: Φρ. *Δὲν ἐκούστηκεν ἡ-ρ-ἀποσβουρὰ μου (χάθηκε ἐντελῶς, ἐγένεν ἀφανῆς) Ἐμπαρ.*

ἀποσβούρι τό, Κίμωλ. Σέριφ. ἠποσβούρι Τήλ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐς. σβούρι.

1) Τὸ μικρὸν καὶ ἀτροφικὸν κάρυον τοῦ βάμβακος Κίμωλ. 2) Τὸ μικρὸν καὶ ἀτροφικὸν σῦκον καὶ καθόλου τὸ ἀπορριπτόμενον Τήλ.: *Πιάσε δυὸ τριὰ ἠποσβούρια καὶ ρίξε τοῦ χοίρου.* 3) Τὸ ἀποπαιδί Κίμωλ.

ἀποσβουρίδι τό, Σίκιν.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀποσβούρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

Τὸ μικρὸν κάρυον τοῦ βάμβακος τὸ μήπω διανοιχθέν.

ἀποσβουρίζω ἀμάρτ. ἠποσβουρίζω Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. σβουρίζω.

Συστρέφω τὰ πλυνόμενα ἐνδύματα ἢ ὑφάσματα διὰ νὰ ἀποστραγγισθῇ τὸ ὕδωρ: *Ἐποσβούρισες πολ-λὰ τὰ ροῦχα τὸ ἐσ-θίστησαν.* Συνών. ἀποσιφουνιάζω, ἀποσιφου-νίζω.

ἀπόσγουρος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἠίσγουρος Κέρκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπιθ. σγουρός. Τὸ ἠί-σγουρος κατὰ παρετυμ. πρὸς τὴν πρόθ. ἐπί.

Ὁ λίαν σγουρός: Ἄσμ.

Ποῦ εἶν' τὰ ξανθὰ σου τὰ μαλλιά, τὰ ἠίσγουρα τὰ γένεια, ποῦ εἶναι καὶ ἡ σκούφι σου ἢ πεδεμασουρένια;

ἀποδελέκωμαν τό, Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποδελεκώνω.

Ἀπαλλαγὴ τινος ἀπὸ τοῦ φορτίου.

ἀποδελεκώνω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. δελέκιν.

Ἀπαλλάσσω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ράχεως φερομένου φορτίου.

ἀποσέλλι τό, Πόντ. (Ἀμισ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐς. σέλλα.

Τὸ περὶ τὸ μέσον τμήμα τῆς γυναικείας περισκελίδος. Πβ. καβάλλος.

